

Ikt. sz.: KOB/12-2/2016/NM

Nöma-2/2016. sz. ülés
(Nöma-7/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottsága Női Méltóságért Albizottságának**
2016. március 22-én, kedden 11 óra 40 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>„Biztos kezdet” gyerekházak bemutatása</i>	5
<i>Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, válaszok</i>	10
<i>Elnöki zárszó</i>	16
<i>Egyebek</i>	16
<i>Az ülés berekesztése</i>	17

Napirendi javaslat

1. Biztos Kezdet Gyerekházak bemutatása
(A 0-3 éves gyermekek korai fejlesztése a hátrányos helyzetű, sok esetben fiatal édesanyák gyermeknevelési kompetenciáinak növelésével, erősítésével)

Előadó:

Langerné Victor Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának társadalmi felzárkózásért felelős helyettes államtitkára

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dunai Mónika (Fidesz), az albizottság elnöke

Simon Róbert Balázs (Fidesz)

Törő Gábor (Fidesz)

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Törő Gábor (Fidesz) megérkezéséig Dunai Mónikának (Fidesz)

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászóló(k)

Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Drosztmérené Kánnai Magdolna (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Scheer Ferencné ügyvivő (Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezete)

Megjelent(ek)

Fűrész Tünde helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 40 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DUNAI MÓNKA (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel és sok szeretettel köszöntöm a Női Méltóságért Albizottság mai ülésén megjelenteket. Tisztelettel köszöntöm Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár asszonyt, Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszonyt, Drosztmérné Kánnai Magdolnát, az Emberi Erőforrások Minisztériumából, szakértőinket, a hivatal munkatársait és természetesen a bizottság tagjait.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes a jelenléti ív szerint.

A mai meghívóban két napirendi pont szerepel, a napirendi vitát megnyitom. A napirendi javaslat 1. pontja a „Biztos kezdet” gyerekházak bemutatása, a 0-3 éves gyermekek korai fejlesztése a hátrányos helyzetű, sok esetben fiatal édesanyák gyermeknevelési kompetenciáinak növelésével, erősítésével. A 2. napirendi pont pedig az egyebek.

Tájékoztatásképpen elmondom az albizottság tagjainak és vendégeinknek, hogy az eredeti előadónk, Czibere Károly államtitkár úr nem várt mai programja miatt nem tudott eljönni, ezért az előadást szintén szakavatott kézre, a helyettes államtitkár asszonyra, Langerné Victor Katalinra bízta, úgyhogy ma az ő előadását fogjuk kezdetben ezen napirenden belül meghallgatni.

Kérdezem az albizottság tagjait, hogy van-e a napirendhez javaslat, tartalmára, cseréjére újabb javaslat. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok. Akkor kérdezem, hogy ki ért egyet a meghívó szerinti napirendi javaslattal. Kérem, kézfelemeléssel jelezzük! *(Szavazás.)* A bizottság 5 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta és elfogadta a mai ülés napirendjét.

„Biztos kezdet” gyerekházak bemutatása

Akkor megnyitom az 1. napirendi pontot, ami a „Biztos kezdet” gyerekházak bemutatása. Felkérem Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár asszonyt, hogy kezdje meg előadását. Köszönjük, hogy eljött az albizottság ülésére.

Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) tájékoztatója

LANGERNÉ VICTOR KATALIN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): *(Tájékoztatójához kivetítőt használ.)* Köszöntök mindenkit. Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, annak meg külön örülök, hogy ebben a Női Méltóság Albizottságban a férfiak ilyen szép számmal képviselik magukat. *(Dr. Vinnai Győző: Többségben vagyunk most.)*

ELNÖK: Ma. *(Derűltség.)*

LANGERNÉ VICTOR KATALIN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, benne volt a most. Meg annak, hogy egyáltalán a téma ebben az albizottságban érdeklődésre tart számot. Azt gondolom, nagyon-nagyon sok olyan munkánk van a háttérben a felzárkózás-szakpolitikával kapcsolatban, ami kimondottan gyerekekkel és kimondottan nőkkel kapcsolatos.

Ezzel a fényképpel, fotóval szoktam kezdeni, most már a kollégák eléggé unják, azt hiszem, mert minden előadásom ezzel a fotóval kezdődik, de mindig azt szoktam mondani, hogy a felzárkózás-szakpolitikának szerintem ez az emblematikája, ez a

logója: amikor minden gyerek így fog mosolyogni a padban, akkor szerintem mindent megtettünk, és akkor én nagyon szívesen választok magamnak másik munkát.

Komolyra fordítva a szót, bár szerintem ez nagyon komoly volt, szeretnék néhány szót szólni a felzárkózás-szakpolitikáról. Azért engedjék meg, hogy ezt megtegyem, mert a „Biztos kezdet” gyerekház csak egy mozaikja ennek a munkának. Kinyomtattuk nagyban is ezt a fát, ahogy mi nevezzük, ez a mi munkánknak az összefüggéseit ábrázolja.

2011-ben, tehát most lesz pont a jubileuma, a magyar elnökség alatt a roma-keretstratégiát a Bizottság elfogadta, illetve a magyar nemzeti társadalmi felzárkózási stratégiát a kormány. Nemcsak azért volt fontos, mert előtte romaügyben egyáltalán nem volt semmiféle tervezett munka - bárki bármit állít, nem volt, meg főleg a források áttekinthetősége se volt megoldva, de igazi koncepció hozzátartozó feladatokkal, hozzátartozó forrással tényleg nem létezett; ezért egyrészt nagyon fontos volt a felzárkózási stratégia, másrészt a szemléletváltás miatt. Tehát ki kellett azt mondani, hogy akikkel mi dolgozunk, őket mindenképpen be kell vonni, tehát semmit róluk nélkülük, viszont akikkel dolgozunk és akikért dolgozunk, őket aktívvá kell tenni, tehát elvárásokat kell támasztani a célcsoport felé. A mérleg egyik serpenyőjében az óriási segítségnyújtás van, a másikban pedig az elvárások. Balog miniszter úr államtitkársága előtt ez a fajta kommunikáció a szegénységben élőkkel, a rászorultakkal, illetve a romákkal kapcsolatosan egyáltalán nem volt, nem létezett, ebben fordulópontra volt a stratégia.

Illetve még egy nagyon fontos vállalás van benne: merjünk hosszú távon befektetni, tehát ne akarjunk azonnali eredményeket. Ezt így szoktuk mondani az államtitkárságon, hogy hétvégére nem lesz eredmény, ez nem az a szakpolitika, de valahol ezt mégiscsak be kellett vállalni, és le kellett írni, hogy igenis itt akár a nulla éves korú gyerekekkel is érdemes elkezdni foglalkozni, és így jön a „Biztos kezdet” gyerekház, hogy a legkorábbi időpontban már segítséget kell nyújtani. Azonban az nagyon fontos, bár talán egyszerűbb lenne csak és kizárólag a gyerekekkel foglalkozni, hogy a felzárkózás-szakpolitika ezt nem engedheti meg magának, mert nem jövőbemutató. Tehát kicsi gyerekekkel, nagyon-nagyon rossz körülmények között élő, szegénységben, rászorultságban élő családoknál a szegénység ördögi köre állandóan újratermeli a szegénységet, tehát az alulszocializáltság, a beilleszkedési képtelenség, a tanulatlanság és akkor utána a korai gyerekszülés így egy kör, ami csak és kizárólag akkor törhető meg, ha a szülővel is foglalkozunk. Ez látszik a fából is, hogy az alapjaink megvannak, van stratégiánk, Alaptörvénybe foglalt a felzárkózás. Igyekszünk ennek a szemléletnek tulajdonképpen mindenhol jogi alapot teremteni, de komplex módon avatkozunk be, tehát nemcsak egy tagját a családnak, hanem a család egészét szólítjuk meg, illetve többféle lehetőséggel, és mindezt időben elosztva, tehát a gyerekjólét területén minél korábbi időpontban.

A „Biztos kezdet” gyerekházak tulajdonképpen nem egy magyar találmány, ez az angol Sure Start programból indul, de maga az, ahogy Magyarországon felépült és ahogy beágyazódott, az már hungarikum, és Európában mindenképpen egyedülálló teljesen. Hál’ istennek, itt vannak szakértők a sorokban, akik azért a mosollyal alá is támasztják, hogy ez tényleg így van. Rengeteg munkájuk van benne, mind a kollégáimnak, mind a szakértőknek a terepen, hogy ez a „Biztos kezdet” gyerekház egy önálló szolgáltatás legyen.

Nem bölcsőde és nem óvoda, ez nagyon fontos, nem is tudja azt pótolni, és nem is feladata azt pótolni. Amit a gyerekháznak el kell érni, az az, hogy a leghátrányosabb helyzetű gyerekek - köztük a romák - szülővel együtt menjenek be a gyermekházaiba, és azokat a szocializációs hiányokat, nevelésiminta-hiányokat, mintakövetési hiányokat, amiket ők magukkal hordoznak, van, aki több száz, de van, aki csak néhány tíz éve, azt

egy szakember segítségével gyakorlatilag megszüntessük, illetve megelőzzük, és ezeket a nevelési mintákat meg életviteli mintákat a szülőbe ültessük el, és közben foglalkozunk a gyerekekkel. Nem lehet párhuzamba állítani a bölcsődével, ezért mondom mindig, hogy nem bölcsőde, nem óvoda, mert a bölcsődének is nagyon fontos funkciói vannak, de az mégiscsak a szülő nélküli gyermekfelügyeletet jelenti, nem pedig a szülővel együtt való foglalkozást.

112 gyermekház van az országban. A térképről, aki az országot ismeri, elég jól láthatja, hogy a leghátrányosabb helyzetű térségekben vannak a gyerekházak. Nem véletlen, a 2007-2013-as EU-s támogatás alatt bővült a számuk, és a Gyerekesély-programon belül, akik ott gyerekházat létesítettek, azoknak a működését utána a kormány hazai támogatásból finanszírozza, pontosan azért, mert tulajdonképpen annyira hiánypótló szolgáltatás, tehát előtte ilyen nem volt, hogy sikerült beépíteni az ellátórendszerbe. Tehát a gyermekvédelmi törvény is szól a gyerekházakról, illetve két rendelet is szabályozza azt, hogy a gyermekházakban hogy kell dolgozni. Ez azért fontos, mert egy uniós programnak a termékét tulajdonképpen, mégis a megfelelő szakmai segítséggel, illetve a szakmapolitikai erős támogatással el lehetett odáig juttatni, hogy most már az ellátórendszer része.

A létszámadatokról annyit, hogy egy gyerekházban attól függően, hogy milyen a település mérete, van kötelező részvétel. A kötelező részvételt mindig úgy kell érteni, hogy ott szülővel együtt vannak a gyerekek. Tehát általában ezek kicsi házak, kicsi termék, nem nagy házakra kell gondolni, általában egy-egy szobából áll és a kiszolgáló helyiségekből, 7-8 gyereknél több, szülővel együtt, érdemben nem fér be. Tehát a kötelező látogatási számok is inkább az 5 és a 7 között vannak, ami első olvasatra nagyon alacsonynak tűnik, de igazából itt pont az a lényeg, hogy minden egyes szülővel és gyerekekkel személyesen tudjanak foglalkozni.

A szakmai rendeletek azért is fontosak, mert az alkalmazási követelményeket is alátámasztják. Felsőfokú végzettségűnek kell lenni a gyermekházvezetőnek, pontosan azért, hogy megfelelő diplomával, pedagógusi, pszichológusi diplomával rendelkezzen, és az alkalmazottnak is alkalmasnak kell lenni arra, hogy a fejlődési hátrányokat fölismerje. Tehát itt nemcsak szocializációs hiányokat, illetve mintakövetési hiányokat pótolunk, nemcsak a gyerek gondozásában segítünk, hanem megelőzzük azokat a fejlődési hiányokat, amelyek, ha időben eltolódnak, tehát nem vesszük észre időben, akkor sajnos az óvodában, de már az iskolában egészen biztosan tanulási nehézséget okoznak. Tehát kialakul egy iskolaéretlenség, utána jön az alulteljesítés az iskolában, az iskolából való kihullás, ami azt eredményezi, hogy gyakorlatilag a lányoknál és a fiúknál is egy idő után nem nagyon van más menekülőút, mint hogy családot alapítsanak akár 13-14 évesen. És akkor itt jön a gyerekház fontossága, hogy igenis, mi azt mondjuk, hogy már egy 5-6 hónapos gyereknél is érdemes úgy beavatkozni, hogy látjuk, hogy a 12-13 éves korban bekövetkező tragédiát tudjuk megelőzni.

És itt jön a család. Tehát milyen funkciója van még a gyerekháznak? A család együttműködési készségét növeli. Nagyon üdvözlöttük azt a döntését a kormánynak, illetve támogattuk is, a 3 éves korú beóvodáztatást, tehát amikor tényleg kötelező 3 éves korban óvodába kerülni. Nyilván ez a hátrányos helyzetű gyerekek szempontjából a legfontosabb. De alapvetően az akadályozta leginkább a hátrányos helyzetűeknél - főleg a roma szülőknél - az óvodába járást, hogy nem volt bizalmi kapcsolata az óvodával, tehát alapvetően az oktatási intézményekkel nem volt bizalmi kapcsolata, illetve nem volt olyan viselkedési mintája, ami alapján ő föl tudta volna venni a kapcsolatot a pedagógusokkal. A gyerekházban ezt is megtanulják, és a 112 gyerekház mindegyikében teljesen bizonyított, hogy az óvodával nem hogy nem jó a kapcsolata, hanem inkább egy aktív kezdeményező szülővé válnak, és a közösségi programokon keresztül - amihez hozzászoknak, hogy folyton szülőkkkel, gyerekekkel

vannak - ők maguk válnak a legkezdemenyesebb szülőkké, és szinte hiányolják már, sérelmezik, amikor nincsenek közösségi programok.

Ez egy ábrája annak, hogy fordul vissza ez az ördögi kör, hogy fordul vissza a korán meg nem adott segítség egy rossz beidegződéssé, illetve a családoknak szegénységben maradására sajnos hogy mutatja az utat. De ezt elmondtam, hogy ebben a gyerekház hogy tud segíteni.

Itt szerepel, hogy a Sure Start az alapja. Mindig megkérdezzük - és ez szerintem egy nagyon fontos kérdés -, hogy milyen eredménnyel tud dolgozni a gyerekház. Felzárkózásban nagyon jó lenne, ha lehetne felzárkózási varázspálca, de sajnos nincs, tehát ezt én nem hordozom magammal, de senki más sem. Itt bizony 15-20 év a megtérülési idő. Viszont az angol mintában, ahol most már 16. évnél tart a program, a 11. évben tudták már vizsgálni és kimutatni, hogy ez a gondolkodási, ez a kognitív előny ugyan kopik, tehát a gyerekek esetében tényleg lehet hogy kicsit megfakul, azonban a családra kifejtett hatás megmarad. És itt támasztódik az alá, hogy mennyire fontos a felzárkózásban olyan szolgáltatást működtetni, fejleszteni, ahol a családra való hatás is működik, nem pusztán a gyermekfelügyelet a lényeg.

Itt van a gyerekház megtérülése. Rengeteg szám van rajta, de én egyet emeltem ki ebből: a GDP. Azt tudjuk, hogyha az Európában élő körülbelül 9-10 millió roma esetében az európai országok hajlandók lennének a munka felé vinni ezeket az embereket és őket munkába állítani, akkor alapvetően teljes Európa GDP-je 2-3 százalékkal megnőne. De én azt gondolom, hogy ez az egyik legbeszédesebb: tehát összességében egy-egy gyerek befektetése, az a néhány száz millió forint, én akkor így mondom, tehát körülbelül 680 millió forint, 11-60 milliárd forintos hasznot fog hozni. Tehát az, hogy ő nem lesz alulteljesítő, nem kezd munkanélküliként 16 évesen, hanem képes lesz munkába állni, illetve a saját életét is a kezébe tudja venni, az 11-60 milliárdnyi hasznot fog termelni.

És akkor most tényleg beszéljünk egy kicsit magáról a gyerekházról, mert ezek voltak a komoly adatok. Tehát egy nagy helyisége van a gyerekházaknak, itt zajlik a munka. A gyerekházak leginkább délelőtt vannak nyitva. Ez azért van, mert a kisgyerekekkel dél-egy óra körül már haza kell menni, tehát muszáj őket lefektetni, azonban az új szabályozás szerint, amit most készítünk elő, már a gyermekházakat felkérjük a délutáni közösségi tevékenységeknek a megszervezésére. Eddig is csinálták, tehát fontosnak tartották, hogy az adott közösségben, ahol dolgoznak, ők közösségi rendezvényeket tartsanak, pontosan azért, hogy az anyákat megismertessék a gyerekházzal, de most már ez kötelezővé fog válni.

A szakemberek az összköltségnek, amit kap egy gyerekház - ez körülbelül 6 millió forint körüli összeg, változik, mert pályáznak a gyerekházak, tehát nem normatív alapú a támogatás, de olyan 6 millió forint körüli összeg, 6 millió 200 ezer forint -, annak összesen körülbelül a 13 százaléka az, amit kiszerveznek mint szolgáltatás. Ez azért fontos, mert az összes többit próbálják házon belül megoldani, fejlesztéssel, játékkal, viszont abban a pillanatban, hogy fejlődési eltérést tapasztalnak, felkeresik a szakembereket, gyógypedagógust, logopédust, fejlesztő pedagógust, gyógytornászt, hiszen ezek a szülők azok, akik egyrészt nem ismernék fel a gondot, másrészt, még ha föl is ismernék, nem tudnák eljuttatni a gyereket egy ilyen szakemberhez. Tehát a gyerekház egy ilyen funkciót is ellát.

Kis konyhájuk és étkezőjük van. Főzni igazából - hogy mondjam? - csak tanulási céllal lehet, szoktak főzési délutánokat meg főzési foglalkozásokat tartani, azonban arra nagyon jó, hogy a gyerekek étkezést kapnak napközben, és ezért a korosztálynak megfelelő étkezést is meg tudják tanítani a szülőknek. Tudom, hogy erre sokszor rácsodálkozunk itt Budapesten, hogy hogy létezik, hogy valaki nem tudja, hogy a nyolchónapos gyerekeknek mit lehet adni. Szerintem a magunk szintjén mi is sokszor

eltévedünk akár a vitaminok vagy a gyógyszerek világában, mert hiszen nekünk megvan az ismeretünk arról, hogy egy nyolchónapos gyereknek nem adok krémest, de ez a zárt közösség, ahol, mondom, ez a fajta előzetes tudás nincsen meg, illetve nagyon alacsonyan iskolázott, tanulatlan szülőkről beszélünk nagyrészt, a legjobb szándékkal nevelik a gyerekeiket, viszont sajnos sokszor a tudatlanság okán a legrosszabbat teszik. De itt a gyerekházban ezeket gyönyörűen ki lehet javítani, ahol szükség van rá természetesen, tehát tiszteletben kell tartani, hogy nem minden szülő ilyen, de ahol ilyen problémák vannak, ott azt föl kell ismerni, és az étkezésben is tudnak nekik segíteni.

Állandó a mondókázás, hoztunk is magunkkal egy olyan kiskönyvet, olyan mondókás gyűjteményt, amit a gyermekházak, illetve a Gyerekesély-program adott ki, hiszen a nyelvi nevelés nagyon fontos. Az egyik legnagyobb akadály a hátrányos helyzetű gyerekeknek, egyébként roma családból, akár nyelvet beszélő roma családból - ez nagyon fontos -, a nyelvi akadály. Tehát sokszor, ha a gyerek nem jár óvodába például vagy akár gyerekházba sem, az iskola első évében derül ki, hogy ő az otthoni cigány nyelv beszélése miatt nem érti a magyar nyelvet rendesen. Számos ilyen iskolával tartom a kapcsolatot, és minden iskola azt támasztja alá, hogy bizony, ha három éves kora előtt be lett volna vonva, és ezek a gyermekmondókák már ott lennének a fejében, a nyelvi közeget megismerte volna, akkor az az elmaradás, amit ők ott látnak, nem lenne.

Minden gyerekháznak megvan a maga szakmai programja. Azt említettem, hogy a gyerekházak azért nem normatív alapúak, mert minden évben pályáznak, illetve beadják az igényt, és a pályázatuk alapján - ezt nem úgy kell elképzelni, mint egy európai uniós vagy hazai pályázatot, hanem van egy fix keret, ami a „Biztos kezdet” gyerekházaké, benne van a költségvetési törvényben, de mégis a szakmai munkájukat minden évben be kell mutassák, és erről utána be kell számoljanak. Van egy dokumentációs rendszer, amiben a gyermekek adatai, illetve a fejlődésük van vezetve - ezt a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal gondozza most -, tehát megvan a szakmai program, megvan a nyomon követés, és ehhez képest megvan a viszonylagos biztos finanszírozás. Mi úgy látjuk, hogy a gyerekházak finanszírozását emelni lehetne, pontosan azért, hogy a szakmai színvonal emelkedjen, megfelelő szakembereket vonhassanak be, a felszereltségük tényleg a legmodernebb legyen, és ebből soha ne legyen gond, hogy akár egy foglalkozást milyen pénzből tartsanak meg. Bizony, az a hatmillió körüli összeg emelésre szorul.

Itt látható, hogy az édesanyákkal vannak a gyerekek. Alapvetően az édesanyák vannak a gyerekekkel, sok esetben van, hogy a nagymama jön, és egy-egy elvétett eset van, amikor az édesapa, de arra is ügyelnek a gyerekházak, hogy tartsanak olyan rendezvényeket, amikor az egész család együtt van, illetve, ahogy említettem, próbálják a közösséget is bevonni, pontosan azért, hogy a közösséget meggyőzzék arról - elnézést a kifejezésért, ezt vidéken hallottuk, a kolléganővel együtt voltam -, hogy ez nem cigánymelegedő, hanem ez egy befektetése az országnak. Nagyon sok település polgármesterét kell meggyőzni arról, hogy lássa ebben a befektetést. Igaz, hogy mondjam, márványtáblát nem tudunk hozzá adni meg szökőkutat se, ahol viszont évek óta, nagyon régóta működtetik, ott már teljesen egyértelműek az eredmények, és az óvodák, iskolák hálálják meg, ami viszont abszolút jó visszajelzés a polgármestereknek, illetve a településvezetőknek, de ettől függetlenül a gyerekházaknak van egy szemléletformáló szerepe, nagyon-nagyon erős szemléletformáló szerepe.

Honnan jönnek a gyerekek? Pont a kolléganőm említette a beszélgetés elején, itt beszélgettünk egymás között, hogy amikor mi szeretnénk kivinni a sajtót a gyerekházakba, akkor, ha Budapesttől húzunk egy 170 kilométeres kört, a 170 kilométeren belül gyakorlatilag három-négy gyerekház található, az összes többi 170

kilométerre vagy még távolabb van Budapeستől. Tehát nagyon hátrányos helyzetű településeken vannak, illetve a településeken is - bár feladata a gyerekháznak, hogy integrált térben hozza létre a gyerekházat - nagyon közel a szegregátumokhoz, a telepekhez, tehát hogy oda tudjanak jutni. A gyerekházak szánnak arra időt, hogy kimenjenek és a közönséget, tehát a szülőket és a gyerekeket bevonják, nekik ilyen feladatuk is van, nem ülhetnek bent a gyerekházban, ez nem hivatal, ez nem hatóság. Itt kijárnak a gyerekházvezetők, kijárnak a dolgozók, és gyakorlatilag kampányolnak a gyerekház mellett, mert nem kötelező a részvétel. Mivel nem kötelező, ezért a szülők szívesen vannak ott, tehát nem érzik hatósági eljárásnak vagy hivatalnak, viszont nagyon sok munka meggyőzni őket arról, hogy ide érdemes bejönni; ezt is a gyerekház végzi.

Nem tudom, van-e olyan, Magdi, amit esetleg nem mondtam el, és fontos lehet. Azt gondolom, egyébként mindent, ami olyasmi lehet, elmondtam. Talán inkább, ha lehetséges, akkor térjünk át a kérdésekre.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a tartalmas összefoglalót a helyettes államtitkár asszonynak. Kérdezem az albizottság tagjait, hogy hozzászólás, kérdés van-e, bizonnyal van. *(Jelzésre:)* Akkor elsőként Vinnai Győzőnek adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások, válaszok

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Először is egy kérést szeretnék megfogalmazni: elektronikusan szeretném megkapni majd ezt a prezentációt, mert én egy olyan körzetből jövök, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 2. választókerületéből, ahol elég magas a roma népesség aránya, és vannak ilyen „Biztos kezdet” gyerekházak. Tehát Nyíregyházától nyugatra, Tiszavasvári, Tiszalök, Rakamaz térsége.

Nekem egy olyan javaslatom lenne, félig-meddig kérés vagy vélemény, hogy a jó gyakorlatokról kellene a polgármestereket vagy a helyi társadalmat úgy meggyőzni, hogy ez egy hosszú távú befektetés. Hiszen egyetértek azzal, amit Katalin mondott, hogy ha három éves korig azt az elmaradást vagy lemaradást, amit a családban szerez a gyerek, nem sajátítja el, később már nehéz behozni. Egyébként a kötelező óvodáztatás három éves kortól már egy lépés lehet a jobb iskolai teljesítmények elérése tekintetében, mert ez megalapozza, de nem pótolja ezt a nullától három éves korig terjedő időszakban.

Én azt látom, hogy nem nagyon ismeri egy helyi településvezető vagy a helyi társadalom, hogy mit is jelent ez a „Biztos kezdet” gyerekház, vagy nem az, hogy nem ismeri, talán nem tudja, hogy milyen tevékenység folyik ott. Tehát ezt mindenképpen tudatosítani kellene, és azt gondolom, ezekre szükség van. Nekem nincsenek konkrét adataim, csak most hallottam, de mindenképpen a választókerületemben csak pozitív példát hallottam azoktól, akik ezt igénybe veszik, és akik működtetik, azok pedig nagy szakmai hozzáértéssel és empátiával teszik ezt. Köszönöm szépen. *(Langerné Victor Katalin: Szabad válaszolni?)*

ELNÖK: Természetesen, megadom a szót.

LANGERNÉ VICTOR KATALIN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nagyon szépen köszönöm, sőt én inkább, hogy mondjam, most egy felajánlásnak éltem ezt meg, hogy lehetőségünk legyen megszólítani a települések vezetőit. Vannak egyébként tényleg nagyon jó példák. Én is látom, most már ötödik éve dolgozom a felzárkózásban, hogy hogyan válnak ketté az elkötelezett, illetve a romákba és a szegényekbe befektetést vállaló és a még mindig tartózkodó települések halmazára.

Nagyon-nagyon szívesen segítünk akár a polgármesterek megmozdításával, tehát már működők megmozdításával, akik régóta csinálják, és ezeknek az adatoknak az elmondásával bármikor szívesen rendelkezésre állunk, és természetesen küldjük az anyagot. Egyébként Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében van 29 gyerekház.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Drosztmérné Kánnai Magdolnának adom meg a szót.

DROSZTMÉRNÉ KÁNNAI MAGDOLNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Igazán nem sokat szeretnék hozzátenni, csak annyit, hogy egyrészt valóban Szabolcsban a legsűrűbb szinte a gyerekházhálózat az országban, mellette talán még Borsod-Abaúj-Zemplénben, de amikor még önállóan kellett pályázni gyerekházra, akkor is Szabolcs volt az élenjáró ebben. A későbbiekben már egy olyan program keretében létesültek a gyerekházak, ahol egy kiemelt módszertani program alapján mi mondtuk meg, hogy ide kell gyerekházat építeni, merthogy ott van a szükséglet; az első körben pályáztak, és akkor is Szabolcs volt az egyik ilyen kiemelt, első igazán érdeklődő terület. *(Törő Gábor megérkezik az ülésre.)*

Amit még hozzá szeretnék tenni: Szabolcsban van Pusztadobos, ahol már több alkalommal megrendezték a gyerekházak országos találkozóját, tehát még ezt a részét is érdekes módon, ami nagyon szimpatikus, a vidék kezdeményezi. Ezek aztán tényleg annyira, különösen az új gyerekházak, az ország peremén vannak, a komplex szükségletalapú tervezés alapján már tényleg a peremvidéken jöttek létre. Tehát érdemes lenne, amit a képviselő úr említett, a polgármestereket elküldeni esetleg erre a pusztadobosi találkozóra, és ott akár nekik külön egy ismertetőt tartani, vagy akár végigülni nekik, mert nem egy akkora távolság. A pusztadobosi polgármester *(Dr. Vinnai Győző: Ismerem.)*, aki egyébként egy borzasztóan elkötelezett ember a gyerekszegénység megszüntetése, a gyerekek esélyének növelése ügyében, biztos, hogy nyitott erre. Csak azért bátorkodtam ajánlani, mert tényleg azt gondolom, hogy a közeli kapcsolat a legjobb meg a legszemélyesebb kapcsolatokat lehet ott kialakítani.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést. Én is néhány kérdést szeretnék feltenni, illetve hozzászólást megfogalmazni. Az első az, hogy valóban nagyon fontos, hogy már az első pillanattól is egy nagyon-nagy értéke a „Biztos kezdet” gyermekházaknak az, hogy már az első pillanattól segíti azokat a családokat és nemcsak az anyukákat, hanem ahogy hallottuk, a szélesebb családból a picikkel együtt mehetnek ezekbe a gyermekházakba. Az első kérdésem az lett volna, amire már némiképpen választ is kaptam, hogy vajon anyukák és apukák, tehát a család együtt milyen gyakorisággal látogatja ezeket a házakat. A válasz így már az volt, hogy az a jellemző, hogy inkább az édesanyák vagy a nagymamák mennek el. Viszont az a fajta kitekintés, amit elmondott helyettes államtitkár asszony, hogy a délutáni időszakban is a jövőben elérhetőek lesznek a gyermekházak, ezzel a délutánival talán azt remélhetjük, hogy oda édesanya, édesapa együtt megy be, hiszen a gyermeknevelésből az apának is jó, ha kiveszi a részét, ez, én azt gondolom, a legtöbb apának igénye is. Talán azért nem mennek el, mert ők dolgoznak, és jellemzően az édesanya marad otthon. Ilyen módon a távolmaradás oka az nyilván ilyen praktikus ok, hogyha dolgozik. És a délutáni vagy esetleg a késő délutáni időszakra, ha ez még ki fog terjedni, akkor ennek az ösztönzése várható-e? És látom már rögtön a gyors választ, hogy ezt remélhetjük, és van egy ilyen szándéka az államtitkárságnak, hogy efelé nyisson.

Az, hogy a szülőket olyan dolgokra tanítják meg, amely nagyon sok esetben azokban a térségekben, ahol hátrányos helyzetű sokszor fiatal családok, fiatal anyák vannak, esetlegesen egyedül neveli az édesanya, a nagyon fiatal édesanya a gyermekét,

ebben az esetben valóban sok olyan hátrányt tud leküzdeni vagy segíteni a leküzdésében, amely egyértelmű, hogy nemcsak a saját, a család épülését, hanem a gyermek érdekeit szolgálja. Én tanár vagyok, mi az iskolában bevezettünk a XVII. kerületben olyan kezdeményezést, és tetszést is aratott a szülők között, hogy - mi szülők akadémiájának hívtuk - a szülők akadémiájára időnként, negyedévente meghívtunk hol egy gyermekpszichológust, hol valakit a rendőrségtől, mindig valamilyen téma szerint, és a szülők így el tudtak jönni. Nem szokványos szülői értekezletről volt szó, mert magasan kvalifikált szakemberek voltak a saját területükön belül, tehát nem pedagógusok, mert a pedagógiai munkát nap mint nap kapják a gyerekek. Ennek nagy sikere volt. Némiképpen nekem is az volt az érzésem, hogyha ezt már hamarabb megkapták volna azok a szülők, akiknek ilyen kérdése van és nem csak, mondjuk, a gyermek kamaszkorában tudják ezt feltenni - és azt mondja, hogyha én ezt már tudtam volna tíz évvel ezelőtt vagy tizenkét évvel ezelőtt, most sem késő, de akkor mást csinált volna sok mindenben a családban és a gyermek nevelésében, vagy ha tudta volna, hogy lehet fordulni ide meg lehet fordulni oda, annak nagyon örült volna.

A kérdésem az, hogy mennyire vannak napi kapcsolatban a „Biztos kezdet” gyermekházak a védőnői hálózattal, hiszen az is egy kiterjedt hálózat az egész országban, ugyanakkor a bölcsődékkal és később az óvodákkal. Tehát nyomon követés, közös munka, közös tanácskozás, közös segítségnyújtás a legproblematikusabb esetekben. Mert én látok olyan veszélyt, és nagyon remélem, hogy ezt senki nem fogja rajtam kívül veszélynek látni... - tehát nehogy véletlenül úgy érezzék, mondjuk, a bölcsődék helyben, hogy konkurencia nekik a „Biztos kezdet” gyermekház, hiszen nem konkurencia, elmondta a helyettes államtitkár asszony is, hogy egymás mellett él, egészen más feladattal. A szülő most már január 1-jétől választhatja azt is, hogy akár a gyermek hathónapos korától visszamegy dolgozni, és kapja akkor a gyedet is meg kapja a fizetését is a munkahelyen, nos, ebben az esetben a gyermek ugye bölcsődébe fog járni, ugyanakkor lehet hogy nagyon is szüksége van még erre a fajta képzésre, segítségnyújtásra is. Tehát én is azt látom, hogy úgy fog jól működni maga a rendszer - ha egy rendszerben gondolkodunk -, hogy a bölcsődék, később az óvodák, de hogy ebben az időszakban a bölcsődék és a „Biztos kezdet” gyerekházak, a korai fejlesztés rendszere, illetve a védőnői hálózat, esetleg az orvosokkal, gyermekorvosokkal együtt szoros egységben legyenek főleg a legrászorultabb településeken.

Vinnai Győző képviselőtársam, ahogy néztem a 112 gyermekház elhelyezkedését (*Dr. Vinnai Győző: 25 százalék.*), igen sűrűn vannak itt a térképen bejelölve, tehát az ön körzetében, Nyíregyháza és térségében a gyermekházak. Én esetleg felvetem azt, hogy amennyiben lehetősége lesz az albizottságnak, ha a képviselő úr segít ebben és megszervez ott a térségben egy látogatást az egyik, talán célszerű a legrászorultabb területre vagy a leghátrányosabb helyzetű településre ellátogatnunk az albizottság részéről, akkor azt megköszöném.

A finanszírozásra szeretnék még rákérdezni. Hallottuk, hogy van állami finanszírozás, pályázatok is vannak, az a kérdésem, hogy helyi önkormányzati finanszírozási lába van-e ennek a rendszernek, hogy a helyi önkormányzatok önkéntesen, mondjuk, támogatják-e, vagy az épületek, ahol ezek a gyermekházak vannak, ezek önkormányzati tulajdonban lévőek, vagy netán egy-egy közintézménynek egy helyiségéről van szó. Mert itt Budapesten ez viszonylag könnyen megoldható, de egy-egy kis településen nem sok olyan - legalábbis én azt gondolom - közösségi épület van, amely önálló. Tehát gyanítom, hogy ezek ilyen többfunkciós épületek lehetnek.

Még az a kérdésem, hogy mi miben tudunk mint albizottság segíteni, hogy minél többen tudjanak arról, hogy lehet önközöz fordulni, hol lehet önközöz fordulni, és hogy érdemes önközöz fordulni. Köszönöm szépen.

LANGERNÉ VICTOR KATALIN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Én is nagyon szépen köszönöm, meg a nagyon jó kérdéseket is nagyon köszönöm, mert azoknak mindig nagyon örülök.

Próbálok sorban. Köszönöm szépen, hogy megerősítette azt, hogy tulajdonképpen a szülők bevonása maga az egyik kuriózum. És ez a kutatás, amit itt vetítettem, az is pont ezt támasztotta alá az angol példa esetében. Hét évvel... vagy öt évvel... Hogy is van? Pontosan akarom mondani, mert ott a válasz benne. A 11. évben a gyerekeknél már lehet hogy a kognitív fejlesztés kopik, de úgymond jár iskolába, de a szülőknél megmarad. De a 13. évben is megmarad. Tehát ez a fajta bizalom annyira mélyen benne marad a szülőknél, hogy én azt gondolom, hogy tényleg ez a legjobb bizonyíték. Úgymond szerintem ezt csodálatosan csinálják a gyerekházak, biztos van még mit rajta fejleszteni, mindig van, de szerintem ez nagyon biztos alapokon áll.

Az édesapákat meg ott szokták bevonni, amikor már tényleg jó a közösség, hogy nagyon sok gyerekház csinál kiskertet. Tehát vannak olyan gyerekházak, például Katymáron csinálja úgy a gyerekház, de mások is csinálják, Pusztadoboson is van ilyen, hogy a gyerekház mellett van egy kiskert, ebbe a munkába kénytelenek bevonni az apukákat is az elején, ahol csak lehet, és a kiskertben nagyon sok minden veteményezést megtanulnak. Katymáron így léptek át a szülők a szociális földprogramba. Ott az gyakorlatilag az első lépés volt, és át tudtak lépni a munkába, és ez szerintem nagyon fontos.

A bölcsőde. A bölcsődéknél azt kell tudni, hogy a 111 településből, ahol gyerekházak vannak, összesen 11 olyan van, ahol kötelezettek bölcsőde létrehozására, illetve működtetésére. A helyettes államtitkár asszony itt ül mögöttem, nagy élharcosa ennek, hála istennek, mert kell is, szükség van a bölcsőre, tehát ez valószínűleg változni fog, viszont tényleg nem vetélytárs a bölcsi, ugyanúgy, mint ahogy az ovik is megtalálták a kapcsolatot a „Biztos kezdet” gyerekházzal, és volt, ahol nem volt egyszerű, volt, ahol ők tényleg vetélytársnak látták a gyerekházat. Én azt gondolom, a bölcsik is ugyanígy meg fogják találni a kapcsolatot pontosan azért, mert egyszerűen a szülő attitűdje a gyerekházon keresztül változik, tehát ha közben a szülő munkát talál, nem lesz gond beszoktatni a gyereket a bölcsibe. Úgymond szerintem ez meglesz.

Azonban azt tudni kell, ez az egyetlen, amit nem mondtam, és most fel is írtam magamnak, hogy nemcsak szakmai rendeletek vannak, hanem módszertani útmutatója is van a gyerekházaknak. Ezt is most szeretnénk még, hogy mondjam, részletesebbre készíteni - például a többi segítő szakmával való együttműködés eleve benne van -, és felhívni rá a figyelmet, mert tényleg nagyon fontos, többek között a bölcsőde, a védőnő. De van együttműködése a gyerekházaknak a védőnővel, főleg azért, mert a védőnő az, aki legelőször látja a gyerekeket, de ez a módszertani útmutatóban benne van.

Hogy mit ad az önkormányzat? Attól függ, önkormányzattól függ. Tulajdonképpen kötelezni nem kötelezzük őket rá, hogy támogassák, nagyon sok helyen a helyszínt tényleg adják, az épületet, illetve vannak olyan önkormányzatok, ahol kimondottan támogatják is a gyerekházakat, de tulajdonképpen nincs kötelező anyagi támogatás. Van olyan is egyébként Szeged mellett, a mórhalmi gyerekház, ahol az óvodán belül van... (*Droszterné Kánnai Magdolna: Kistelek!*) Kisteleken, igen, ahol az óvodaépület egy része üres volt, ezért be tudták rakni az óvodába. Ha most a szabályozások módosulásával végre sikerült az NGM-mel dűlőre jutni, akkor például tartalmazni fogja azt, lehetőség lesz arra, hogy önálló intézményként nagyon szigorú módszerrel, de egy másik hasonló gyermekintézményben működjön, ahogy a bölcsi-ovi is. Tehát ahogy az óvodában van egy bölcsi is, hasonló módon legyen a gyerekház is, pontosan azért, mert nagyon sok helyen egyszerűen a gyereklétszám csökken, tehát ki fognak ürülni bölcsis meg óvodás csoportok. Ezeket ilyenre kéne használni.

A bónusz, amit tudnak segíteni, a helyszínelajánlás. A képviselő úr mondta, hogy szívesen mennének és megnéznék. Én is azt mondom, ha a bizottság úgy dönt, hogy szívesen menne, és olyan helyen tartaná a bizottsági ülést, ahol nemcsak gyerekház, hanem felzárkózási programok valósulnak meg, mi nagyon szívesen segítünk ebben, és akkor a képviselő úr javaslatára meg a mi segítségünkkel nagyon szívesen akár meg is szervezzük. Egyébként ez ránk jellemző, tehát általában két-három hónapig szervezünk egy bizottsági ülést, mert én nem vagyok hajlandó bizottságot tartani felzárkózásból Budapesten. Pusztadoboson volt most a legutóbbi Gyerekesély Bizottságunk.

Bocsánat, ezt hadd mondjam el, hogy miért is jó ez! Azért jó, és tényleg a Gyerekesély Bizottságnál látszódt, mert a közigazgatásban van egy olyanfajta szellemiség, ami az állandó munka: mindig haladni, mindig csinálni, de ahhoz, hogy az ember ilyen dolgokon gondolkodjon, idő kell. Amikor lementünk Pusztadobosra, akkor a teljes bizottságon - mindenfajta állami képviselő, civil, egyház, mindenki benne van - érződött az első órában az a nyüzsgés, hogy nézték az órájukat, mennének, csinálnák, de amikor rájöttek, hogy 250 kilométerre vagyunk Budapeستől, reménytelen visszamenni, akkor lecsendesedett a bizottság, és szerintem életünkben olyan jó bizottsági ülés nem volt még, mint akkor, annyira kreatív volt és annyira előremutató. Úgyhogy én csak javaslom, minden szempontból nagyon hasznos, és a tapasztalatszerzés szempontjából is nagyon hasznos, mert az ember tényleg ott tud igazán jól gondolkodni arról, amiről beszél. A képviselő úr biztosan tud ajánlani helyszínt.

És hogy mit tud segíteni az albizottság? Én annak örülök, az a legnagyobb segítség, hogy itt önök ezt megismerték, mert amikor jön a költségvetési törvény, és a költségvetési törvényben ott van a mi igényünk, nem nagy dolog, de legalább annyi, hogy ezeknek a gyerekházaknak tényleg 1-2 millióval nagyobb támogatása legyen, akkor nem fognak meglepődni rajta, és érteni fogják, hogy mi ezt miért kérjük, és mi ennek az indoka. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Akkor megadom a szót Drosztméerné Kánnai Magdolnának először.

DROSZTMÉERNÉ KÁNNAI MAGDOLNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Csak egyetlen gondolattal szeretném még kiegészíteni egyrészt a finanszírozást, másrészt azért azt, hogy hova megyünk előre, mi várható a jövőben.

Tehát a finanszírozás ügyében nagyon-nagyon fontos lenne valóban a többlet is, illetve tavaly nekifutottunk már a normatívának, mert az a legbiztonságosabb megoldás, és jó lenne, ha ez valamikor sikerülne. A többlet egyébként ahhoz kéne, mi arra is nyitottak vagyunk, és ez nagyon fontos, hogy a támogatást esetleg differenciáljuk, de csak akkor tudjuk differenciálni, ha többletforrásunk van, mert a mostaniból nem akarunk, mert nem akarunk elvenni a gyerekházaktól. Azt mindenképpen be kell látni - például a nagyon hátrányos helyzetű területeken még a védőnővel is azért nehéz az együttműködés, mert nincs betöltve, pont ott vannak a legnagyobb hiányok, ahol a legrosszabb helyzetűek a települések -, hogy ezeken a területeken plusz fejlesztő szakembereket, pluszszakembereket szolgáltatásvásárlással meg tudjunk venni a gyerekházaknak.

A gyerekháznál nem az infrastrukturális fejlesztés a lényeg, hanem a humánberuházás, a települések tényleg eddig is adták az épületüket. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy 2016 júniusában, tehát pár hónapon belül várható egy újabb „Biztos kezdet” gyerekházazás pályázat. Nagyon rafinált lesz, mert el lesz dugva más fejlesztésekkel együtt egy csomagban, mert csak így engedik megjelentetni, úgy

tűnik, de 50 új gyerekház létesítésére lesz lehetőség. Szeretném, ha partnerek tudnának abban lenni - mindenhol vannak rossz helyzetű gyerekek, de ezek a pályázatok alapvetően az 1000-4000 lakosú településeknek szólnak, mégpedig ezek közül azoknak, ahol a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyerekek száma legalább 50 százalék.

Mi ragaszkodunk mindig a területi célzás pontosításához, mert semmi értelme annak, hogy egyrészt felesleges vágyakat gerjesszünk, amik nem teljesülnek be, és rengeteg pályázatot bíráljunk feleslegesen, másrészt lehetőséget kell magunknak is adni arra, hogy odavigyük a fejlesztést, ahol arra tényleg a legeslegnagyobb szükség van. Tehát ez lesz várható majd júniusban, és lesz külön magára a szolgáltatásfejlesztésre benyújtható pályázat, meg lesz külön - szintén egy nagyon nagy csomagban - infrastruktúrafejlesztésre benyújtható pályázat. De nem a csilli-villi a fontos benne, hanem az önkormányzat vagy a pályázó által felajánlott épületet lehet alkalmassá tenni a gyerekház céljaira, mert azt tapasztaltuk, hogy olyan épület minden településen van, ahol egy gyerekházat ki lehet alakítani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a nagyon hasznos kiegészítést. Scheer Éva szeretne szólni. Kérdezem az albizottságot, megszavazzuk-e, hogy a gyakorlati háttérrel beszéljen nekünk. *(Szavazás.)* Egyhangúlag támogatja az albizottság. Tessék!

SCHÉER FERENCNÉ ügyvivő (Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezete): Köszönöm szépen. Scheer Éva vagyok, és a „Biztos kezdet” program bölcsőjétől, a modell kísérleti programtól vagyok részese ennek a programnak mindenféle szinten, szakmai bevezetőjeként, projektgazdaként, de leginkább 2009-től mentorként, illetve vezető mentorként. Tehát a házakat nagyon jól ismerem, és azt az utat is, amit az előbb az államtitkár-helyettes asszony elmondott. Valóban így van, küzdelmes út volt, de úgy tűnik, célba ért.

Amit én szeretnék ehhez hozzáfűzni, és természetesen a finanszírozás szemszögéből, hogy azt azért el kell mondanunk, hogy ez a 6 millió négyszáz, nem tudom, száztizenkettő forint a házaknak, ez nagyon alacsony fenntartási költség. Vannak önkormányzatok, ahol a házak, az épületek odaadásán kívül vállalnak fel rezsit, de vannak olyanok is, akik nem tudnak semmit sem, vagy egyéb támogatásokat adnak.

A legégetőbb szerintem a munkatársak helyzetének a rendezése. Jelenleg egy nyolcórás és egy hatórás munkatárs dolgozik. Gondolom, hogy a rendelet-előkészítésben ez is szerepel, hogy legalább két nyolcórás legyen, hiszen a délutáni programok különben nem biztosíthatók.

A másik pedig a bérük. Természetesen, hogy ebből a havi 500 ezer forintnyi összegből kijöjjenek, eléggé be van limitálva. A végzettségük: nagyrészt pedagógusok, szociális ágazatban dolgozók, védőnők, tehát ilyen képzettségűek a munkatársak. A pedagógusok béremeléséből kiestek, a szociális ágazati pótlékot nem kapták, merthogy ez egy alacsony küszöbű ellátás. És iszonyú nagy a fluktuáció a területen, amit az is bizonyít, hogy a kiemelt projekt időszaka vagy utolsó két éve alatt, 2013 és 2015 között képzések vannak a gyerekház munkatársak részére és a partnerek részére is, mert kötelező elem a partneri együttműködés. A 120 órás „Biztos kezdet” gyerekház-képzésen két év alatt 16 helyszínen 293 főt képeztünk. A partner az 40 órás képzés, ott pedig 14 helyszínen 209-et. Augusztustól októberig tartott az utolsó etapja a képzésnek, és amire befejeztük októberben a képzést, addigra már megint volt 23 olyan gyerekház munkatárs, aki nem részesült a „Biztos kezdet”-képzésben.

Úgyhogy én nagyon szépen kérem a támogatásukat, mert valóban hasznos a tevékenység, valóban szemléletformáló, valóban a szülőkkel nagyon jó eredményeink

vannak, a következő intézményekkel is, tehát az óvodákkal, ahol észreveszik a változást a szülőn és a gyereken.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm én is. Nem tudom, hogy van-e még hozzászólási igény vagy reakció? *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor én még egy-két záró gondolatot hadd mondjak el. Az egyik, ami az épületekre vonatkozik. Köszönöm szépen én is a választ. Elhangzott az, hogy most még van olyan óvodaépület, ahol esetleg egy termet biztosítani tudnak az önkormányzatok a „Biztos kezdet” gyermekházakra, viszont én azt remélem - ez egyik szempontból jó, másik szempontból meg nem -, hogy a demográfiai helyzet úgy fog javulni, hogy azokra az óvodai csoportszobákra is a következő években az óvodáknak szükségük lesz meg a bölcsődéknek is. Tehát hogyha azokat vissza kell óvodai csoportszobának vagy bölcsődeinek tenni az önkormányzatok részéről, akkor mégiscsak középtávon gondolkodni kellene új épületekben is.

A másik csak egy ilyen lezáró gondolat. Azt én most külön méltányolom, hogy a mai albizottsági ülésen - ilyen még nem volt - egynegyede volt a bizottsági tagoknak csak a nő és a háromnegyede férfi. Úgyhogy most köszönöm külön a férfi albizottsági tagoknak az érdeklődő részvételt.

(Jelzésre:) Ehhez a napirendhez? *(Dr. Vinnai Győző: Csak egy technikai megjegyzés.)* Akkor Vinnai Győző!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Ha elnök asszony befejezte, egy technikai megjegyzésem lenne a kihelyezett bizottsági üléssel kapcsolatban, mert szerintem be kellene vonni Dani Attilát, aki Pusztadobos polgármestere, keresni egy helyszínt. És most hallottam itt, hogy a pályázatok elindulnak június környékén, ha jól hallottam, ezért célszerű lenne - a költségvetés tárgyalásánál úgyis figyelünk erre a kérdésre - egy őszi kihelyezett ülést megtartani, annál is inkább, mert a Kulturális bizottságnak május 18-án lesz egy kihelyezett ülése is, azt is szervezzük, Nyíregyházára. Úgyhogy én egy őszi időpontot javaslok és egy komolyabb előkészítést, amikor elnök asszony, helyettes államtitkár asszony és jómagam megnézzük, hogy melyik az adott helyszín, hogy minél több polgármesterhez vagy civil szervezeti vezetőhöz el tudjuk juttatni a „Biztos kezdet” gyermekházak lényegét, hogy mi is ez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy megfontolandó dolog jár a fejemben a bérkérdéssel kapcsolatban. Azt érdemes lenne körbejárni, és ezt kérem szépen én is az államtitkárságtól, hogy annak a lehetőségét vizsgálják meg, hogy ahogyan most kibővítettük és a pedagógus-életpályamodell alá helyeztük a felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelőket a bölcsődékben, hogy mivel itt állami intézményrendszerrel van szó szintén a „Biztos kezdet” gyermekházak esetében, amennyiben ott felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelő és természetesen óvónő dolgozik, ott is megkaphassa azt a bérét, amit egyébként óvodában vagy bölcsődében kapna, hogy ennek van-e realitása, és ebben történhet-e előrelépés. Ez duplán jó, mert ösztönözni tudjuk a szakembereket, hogy továbbképezzék magukat és megszerezzék ezt a képesítést - elsősorban persze a gyerekeknek jó, hogyha minél magasabban képzetek foglalkoznak velük.

Nagyon szépen köszönöm. Akkor az 1. napirendi pontot lezárom.

Egyebek

A 2. napirendi pont az egyebek. Kérdezem, hogy egyebek napirenden belül van-e valakinek közlendője. *(Nem érkezik jelzés.)* Akkor én csak annyit ismétlek meg az

előző alapján, hogy akkor körvonaloznánk Nyíregyháza és térségében egy albizottsági ülést. Hogy ez mikor legyen, ezt még fontoljuk meg, mert ha májusban úgyis megy a Kulturális bizottság, lehet hogy előtte vagy utána, aznap lenne, tehát a kettőt összevonva. *(Dr. Vinnai Győző: Az egy egész nap!)* Ezt majd fontoljuk meg, hogy kétszer megyünk le, vagy nem. Persze, ha ott egész naposra terveződik a kulturális bizottsági ülés, akkor más, de akkor erről még egyeztetünk.

Az ülés berekesztése

Nagyon-nagyon szépen köszönöm az előadást helyettes államtitkár asszonynak és Drosztmérné Kánnai Magdolnának. Köszönöm szépen Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszony jelenlétét. Köszönöm szépen Scheer Éva hozzászólását, az albizottság tagjainak és a meghívottak türelmét és a jelenlétét. A mai albizottsági ülést ezennel bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 38 perc)

Dunai Mónika
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Szűcs Dóra és Podmaniczki Ildikó